

STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognozy oddziaływania na środowisko projektu Strategii rozwoju gminy Konstantynów Łódzki na lata 2026–2035

Niniejsza Prognoza ocenia wpływ realizacji Strategii Rozwoju Gminy Konstantynów Łódzki na lata 2026–2035 na środowisko i zdrowie mieszkańców. Strategia wyznacza kierunki rozwoju w obszarach społecznym, gospodarczym, przestrzennym i środowiskowo-klimatycznym, a Prognoza podlega opiniowaniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Łódzkiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego.

Konstantynów Łódzki (ok. 19 tys. mieszkańców) leży bezpośrednio przy Łodzi. Poprawa dostępności komunikacyjnej, w tym oddanie drogi ekspresowej S14, zwiększa atrakcyjność gminy, lecz może nasilać presję na tereny otwarte, rolne i biologicznie czynne. Do najważniejszych problemów środowiskowych należą: zanieczyszczenie powietrza w sezonie grzewczym (indywidualne ogrzewanie budynków), ryzyko suszy i podtopień, wzrost powierzchni uszczelnionych, presja zabudowy na doliny rzeczne, hałas komunikacyjny, trudności z recyklingiem odpadów oraz potrzeba modernizacji sieci wodociągowej. Na terenie gminy nie występują obszarowe formy ochrony przyrody ani obszary Natura 2000; ochroną objęte są pomniki przyrody. Kluczowe znaczenie ma dolina Neru — lokalny korytarz ekologiczny o funkcjach przyrodniczych, retencyjnych i krajobrazowych, wskazana w Audycie krajobrazowym województwa łódzkiego jako część krajobrazu priorytetowego „Dolina Neru (Łódź–Lutomiersk–Poddębice)”. Istotne są także doliny Łódki, Jasieńca i Lubczyny oraz przejścia dla zwierząt w ciągu S14. Strategia nie ingeruje bezpośrednio w przejścia dla zwierząt związane z drogą S14, jednak w dokumentach planistycznych należy chronić ich funkcjonalne otoczenie przed zabudową, pełnymi ogrodzeniami, nadmiernym oświetleniem i innymi barierami utrudniającymi migrację fauny.

Na zidentyfikowane problemy Strategia odpowiada przede wszystkim celem środowiskowo-klimatycznym S4 (adaptacja do zmian klimatu, retencja, przeciwdziałanie suszy, racjonalna gospodarka wodą i energią, OZE, poprawa jakości powietrza, gospodarka odpadami) oraz celami dotyczącymi ładu przestrzennego, rewitalizacji, transportu i rozwoju zieleni.

Ocena wykazała, że realizacja Strategii przyniesie głównie skutki pozytywne — dla jakości powietrza, gospodarki wodnej, odporności na zmiany klimatu, terenów zieleni, zdrowia mieszkańców oraz krajobrazu i dziedzictwa kulturowego — a ich skala zależy od rzeczywistego tempa wymiany źródeł ciepła, termomodernizacji, rozwoju retencji i ochrony dolin rzecznych. Potencjalne oddziaływania negatywne mogą wynikać z rozwoju zabudowy mieszkaniowej, gospodarczej i magazynowej (zajmowanie terenów biologicznie czynnych,

uszczelnianie powierzchni, wzrost ruchu, hałasu i emisji). Ponieważ Strategia nie wskazuje konkretnych lokalizacji ani parametrów inwestycji, skala tych oddziaływań zależeć będzie od planu ogólnego, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i rozwiązań przyjmowanych dla poszczególnych przedsięwzięć.

Nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na obszary Natura 2000 — możliwe powiązania mają charakter wyłącznie pośredni, przez układ hydrologiczny doliny Neru, dlatego istotne jest zachowanie jej ciągłości, ograniczanie zanieczyszczeń wód oraz ochrona terenów retencyjnych. Nie przewiduje się również znaczącego oddziaływania transgranicznego.

Wskazane w Prognozie rozwiązania ograniczające negatywne skutki obejmują m.in.: ochronę dolin Neru, Łódki, Jasieńca i Lubczyny przed nadmierną zabudową, utrzymanie lokalnych korytarzy ekologicznych, ograniczanie uszczelniania powierzchni, rozwój retencji i błękitno-zieloną infrastruktury, ochronę gruntów rolnych, uwzględnianie klimatu akustycznego przy lokalizowaniu zabudowy oraz preferowanie instalacji OZE na dachach i terenach przekształconych.

Przeanalizowano wariant braku przyjęcia Strategii — nie oznaczałby zaprzestania działań gminy, lecz osłabiłby ich długofalową koordynację, zwiększając ryzyko utrwalania problemów jakości powietrza, niedostatecznej retencji i presji urbanizacyjnej. Za najbardziej racjonalny uznano wariant odpowiadający projektowi Strategii, łączący potrzeby rozwojowe z ochroną środowiska; wariant silniej prośrodowiskowy nadmiernie ograniczałby rozwój, a wariant nastawiony na intensyfikację zabudowy wiązałby się z największym ryzykiem środowiskowym.

Skutki realizacji Strategii powinny być kontrolowane wskaźnikami dotyczącymi m.in. jakości powietrza, wymiany źródeł ciepła, OZE, gospodarki wodnej, terenów zieleni, użytkowania gruntów, odpadów, suszy i hałasu, w cyklu obejmującym coroczną analizę danych, przegląd śródkresowy i ocenę końcową. Podsumowując, realizacja Strategii może poprawić stan środowiska i jakość życia mieszkańców pod warunkiem konsekwentnego wdrażania celów środowiskowo-klimatycznych i uwzględniania rekomendacji Prognozy w dokumentach planistycznych i inwestycyjnych.